

TA/1097/2018
TA/1098/2018

Sygn. akt: 12/S/2018

TRYBUNAŁ ARBITRAŻOWY DO SPRAW SPORTU

przy Polskim Komitecie Olimpijskim

WYROK

**Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim
z dnia 19 września 2018 r.**

Zespół Orzekający Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
w Warszawie w składzie:

1. Maciej Łaszczuk	- Przewodniczący
2. Tomasz Kopoczyński	- Arbiter
3. Piotr R. Graczyk	- Arbiter

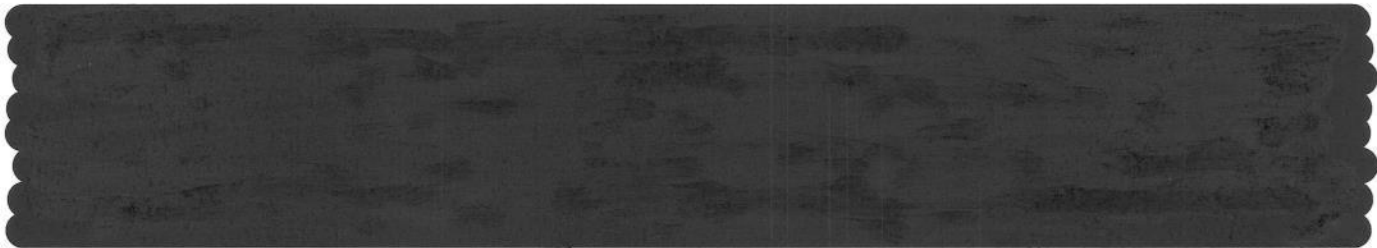
Protokolant: Agata Kruszewska

na podstawie art. 1 ust. 2 i art. 83 ust. 1 Statutu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim oraz § 77-79 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim

po rozpoznaniu skargi [redacted] na orzeczenie [redacted]
z dnia [redacted] r., sygn. akt [redacted]

orzeka

Oddala skargę.

Przewodniczący

Rachunek bankowy: PKO BP S.A. 16 o/ Warszawa
02-739 Warszawa, ul. Wałbrzyska 11:
nr: 52 1020 1169 0000 8802 0093 5676

UZASADNIENIE

I. ZESPÓŁ ORZEKAJĄCY, WŁAŚCIWOŚĆ

1. Zespół Orzekający w składzie: 1) Tomasz Kopoczyński, 2) Piotr R. Graczyk, 3) Maciej Łaszczuk – arbiter przewodniczący, został powołany zarządzeniem Sekretarza Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim z 16 lipca 2018 r., na podstawie art. 19 ust. 3 Statutu Trybunału.
2. Zespół Orzekający uznał się za właściwy do rozpoznania sprawy na podstawie § 3 pkt 4 a) Regulaminu TAS, zgodnie z którym, rozpoznaniu przez Trybunał podlegają sprawy dyscyplinarne lub regulaminowe, jeżeli decyzje w tym zakresie zostały wydane z rażącym naruszeniem prawa, statutów lub regulaminów.

II. PODSTAWOWE FAKTY I PRZEBIEG POSTĘPOWANIA

3. [REDAKTOWANE] r. odbył się na stadionie miejskim w [REDAKTOWANE] mecz piłki nożnej o mistrzostwo [REDAKTOWANE] pomiędzy drużynami [REDAKTOWANE] S.A. („[REDAKTOWANE]” lub „Skarżący”) i [REDAKTOWANE] Spółka Akcyjna („[REDAKTOWANE]”). W drugiej połowie meczu kibice [REDAKTOWANE] wyłamali ogrodzenie i wtargnęli na płytę boiska. W 80 minucie, przy wyniku meczu 1:0 dla drużyny [REDAKTOWANE] sędzia przerwał zawody umożliwiając służbom porządkowym podjęcie interwencji. W 83 minucie sędzia nakazał zawodnikom opuszczenie boiska, a dowodzenie nad zabezpieczeniem meczu przejęła policja, prowadząc działania na płycie boiska. Po kolejnych 37 minutach sędzia i obecny podczas meczu delegat [REDAKTOWANE] podjęli decyzję o przerwaniu zawodów.
4. [REDAKTOWANE] r. Komisja [REDAKTOWANE] („Komisja [REDAKTOWANE]”), powołując się na § 7 ust. 6 pkt 17 Uchwały [REDAKTOWANE] w sprawie organizacji rozgrywek w [REDAKTOWANE] nr [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] s., z późniejszymi zmianami („Uchwała”) wydała orzeczenie, sygn. akt [REDAKTOWANE] w sprawie weryfikacji wyniku meczu [REDAKTOWANE] – [REDAKTOWANE] zakończonego przed upływem ustalonego czasu gry, postanawiając zweryfikować zawody o mistrzostwo [REDAKTOWANE] rozegrane [REDAKTOWANE] roku i zakończone przed upływem ustalonego czasu gry jako walkower 0:3 na niekorzyść drużyny [REDAKTOWANE] („Orzeczenie”).
5. [REDAKTOWANE] złożył w dniu [REDAKTOWANE] r. odwołanie od Orzeczenia do [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE]), zaskarżając je w całości i wniósł o jego zmianę poprzez:

a. nakazanie dokończenia spotkania na podstawie § 7.1 i § 7.2 Uchwały

lub

b. odstąpienie od zweryfikowania zawodów jako przegranych 0:3 na niekorzyść drużyny gospodarza z przyczyn wiążących się z naruszeniem zasad bezpieczeństwa i porządku na obiektach piłkarskich i utrzymanie wyniku z chwili przerwania meczu na podstawie § 7.12 Uchwały

ewentualnie

c. orzeczenie obustronnego walkowera na podstawie § 7.6.17 w związku z § 7.8 Uchwały.

6. [REDACTED] r. [REDACTED] po rozpoznaniu odwołania od Orzeczenia sygn. akt [REDACTED] w sprawie weryfikacji wyniku meczu, wydała Orzeczenie, sygn. akt [REDACTED] – [REDACTED] na podstawie § 24 pkt 1 Regulaminu [REDACTED] którym oddaliła odwołanie w całości jako bezzasadne.

III. SKARGA, ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ, DECYZJE ZESPOŁU ORZEKAJĄCEGO

Stanowisko [REDACTED] wobec Orzeczenia

7. [REDACTED] r. [REDACTED] wniósł skargę („Skarga”) od Orzeczenia do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOl („TAS”) wnosząc o jego zmianę poprzez:

a. nakazanie dokończenia spotkania na podstawie § 7.1 i § 7.2 Uchwały

lub

b. odstąpienie od zweryfikowania zawodów jako przegranych 0:3 na niekorzyść drużyny gospodarza z przyczyn wiążących się z naruszeniem zasad bezpieczeństwa i porządku na obiektach piłkarskich i utrzymanie wyniku z chwili przerwania meczu na podstawie § 7.12 Uchwały

ewentualnie

c. orzeczenie obustronnego walkowera na podstawie § 7.6.17 w związku z § 7.8 Uchwały;

względnie o uchylenie Orzeczenia w całości i przekazanie [REDACTED] sprawy do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił naruszenie (a) art. 113 i 114 Regulaminu Dyscyplinarnego [REDACTED] („Regulamin Dyscyplinarny”), tj. zasady jawności i prawa strony do czynnego udziału w postępowaniu poprzez uniemożliwienie zapoznania się i złożenia oświadczenia co do twierdzeń podmiotu zainteresowanego, tj. [REDACTED] S.A., (b) § 7 ust. 1 Uchwały przez jego niezastosowanie, (c) § 7.8 Uchwały w związku z §

7.6.17 Uchwały przez niezastosowanie § 7.8 Uchwały i *nierozstrzygnięcia meczu jako obustronnego walkowera.*

Skarżący podniósł, iż *w zakresie postępowania dot. weryfikacji wyniku meczu piłkarskiego stronami postępowania pozostawały zarówno [REDAKTOWANE] S.A. oraz [REDAKTOWANE] S.A.*

8. Podczas rozprawy w dniu [REDAKTOWANE] r. Skarżący zmodyfikował skargę w części zawierającej wnioski w ten sposób, że cofnął wniosek o uchylenie Orzeczenia i przekazanie go [REDAKTOWANE] do ponownego rozpoznania, natomiast podtrzymał wniosek o zmianę Orzeczenia.

Stanowisko [REDAKTOWANE] wobec Skargi

9. Pismem z [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] potwierdził otrzymanie odpisu skargi za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu [REDAKTOWANE] r. Przy piśmie [REDAKTOWANE] doręczył dokumenty dotyczące postępowania odwoławczego przed [REDAKTOWANE]
10. W dniu [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] złożył odpowiedź na Skargę wnosząc o oddalenie skargi w całości. Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 113 i 114 Regulaminu Dyscyplinarnego, stwierdził, iż zasada jawności jest jedną z naczelných zasad postępowania dyscyplinarnego, *nie może być jednak odczytywana w kontekście podobnych instytucji funkcjonujących, gdyż postępowanie dyscyplinarne w sporcie jest postępowaniem autonomicznym, a zasada jawności doznaje w nim ograniczeń.* W sprawie będącej przedmiotem skargi zasada jawności była stosowana wprost w trakcie całego postępowania. Nie został również naruszony art. 114 Regulaminu Dyscyplinarnego.

Weryfikacja zawodów jako walkower 0:3 jest karą regulaminową a nie dyscyplinarną, co tym bardziej potwierdza tezę o tym, że postępowanie toczy się tylko i wyłącznie pomiędzy organem a stroną postępowania. Zarzut braku udziału [REDAKTOWANE] w postępowaniu dotyczącym weryfikacji zawodów byłby więc bezzasadny, a ponadto skarżący nie podniósł wprost takiego zarzutu, tj. naruszenia art. 112 Regulaminu Dyscyplinarnego.

Zdaniem [REDAKTOWANE] nieuzasadnione są również zarzuty *naruszenia prawa materialnego.*

11. Podczas rozprawy w dniu [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] podtrzymał żądanie oddalenia Skargi w całości.

IV. DALSZE POSTĘPOWANIE I DECYZJE

12. W dniu 19 września 2018 r. odbyła się rozprawa z udziałem obu stron.

13. Podczas rozprawy pełnomocnicy stron przedstawili ich stanowiska. Nadto, pełnomocnik [REDACTED] złożył odpis protokołu posiedzenia [REDACTED] z dnia [REDACTED] r.
14. Zespół Orzekający przeprowadził dowód ze wszystkich dokumentów złożonych przez strony. Strony nie zgłaszały dalszych wniosków dowodowych.

III. DALSZE USTALENIA I ROZWAŻANIA ZESPOŁU ORZEKAJĄCEGO

15. Wobec zgłoszenia przez Skarżącego zarówno zarzutów proceduralnych, jak i odnoszących się do merytorycznej strony rozstrzygnięcia, należało w pierwszej kolejności rozważyć zasadność zarzutów proceduralnych.
16. Rzeczywiście, tak jak twierdzi [REDACTED] formułując w Skardze zarzuty naruszenia postanowień Regulaminu Dyscyplinarnego, Skarżący odniósł się w *petitum* tylko do art. 113 i 114 Regulaminu Dyscyplinarnego. Już w tym miejscu wskazał jednak [REDACTED] jako zainteresowanego w sprawie. Z treści uzasadnienia Skargi wynika wyraźnie, iż zarzut naruszenia art. 113 i 114 Regulaminu Dyscyplinarnego został podniesiony w kontekście udziału [REDACTED] w postępowaniu i z powołaniem się na art. 112 § 2 Regulaminu Dyscyplinarnego. Taki sposób przedstawienia zarzutu naruszenia art. 112 § 2 Regulaminu Dyscyplinarnego jest w świetle art. 26 Statutu TAS wystarczający, tym bardziej, iż w postępowaniu przed Trybunałem obowiązuje zasada *iura novit curia (iura novit arbiter)*, a żadne z postanowień Statutu TAS nie wymaga wskazania przez stronę podstawy prawnej (statutowej, regulaminowej).
17. Zgodnie z art. 112 Regulaminu Dyscyplinarnego stroną postępowania jest nie tylko obwiniony, ale również inne podmioty, zwłaszcza zainteresowani, tj. ten, kogo w sposób bezpośredni dotyczy wynik postępowania. Nie może być wątpliwości co do tego, że wynik postępowania w sprawie weryfikacji wyniku przerwanej meczu na podstawie § 7 Uchwały, dotyczy zawsze obu drużyn. Skoro tak, to obie drużyny powinny były brać udział w postępowaniu.
18. Zgodnie z § 1 ust. 1 Uchwały, spotkania [REDACTED] rozgrywane są m.in. zgodnie z jej postanowieniami. § 7 Uchwały zawiera postanowienia dotyczące zawodów nierozegranych lub przerwanych przed upływem regulaminowego czasu gry oraz zawodów weryfikowanych jako walkower. Analiza postanowień Uchwały dotyczących dokończenia lub rozegrania nierozegranego lub przerwanej spotkania, jak również postanowień dotyczących przesłanek weryfikacji zawodów jako walkovera, ukarania walkowerem obu drużyn lub odstąpienia od weryfikacji zawodów jako przegranych na niekorzyść drużyny gospodarza, wskazuje, iż podjęcie decyzji w tych sprawach wymaga analizy i oceny zachowania obu drużyn (ich kibiców, zawodników itd.). Jest to szczególnie istotne, gdy, tak jak w tej sprawie,

kibice obu drużyn podejmują niedopuszczalne działania, które nadto pozostają ze sobą w związku.

19. Zespół Orzekający podziela pogląd Skarżącego, iż w postępowaniu dotyczącym weryfikacji wyniku meczu na podstawie § 7 Uchwały powinny czynnie uczestniczyć obie drużyny rozgrywające mecz, niezależnie od tego czy i jakie zarzuty stawiane są każdej z nich. Podstawę dla takiej konkluzji stanowi treść art. 112 ust. 2 Regulaminu Dyscyplinarnego oraz powołane wyżej postanowienia § 7 Uchwały. Skoro bowiem postanowienia § 7 Uchwały stanowią odpowiednik prawa materialnego i zawierają opis przesłanek odpowiedzialności klubu, i wskazują wyraźnie na znaczenie zachowań drużyny lub jej kibiców, to praktyka prowadzenia dwóch odrębnych postępowań przeciwko każdej z drużyn, bez udziału drugiej z nich, opisana w złożonym na rozprawie protokole posiedzenia [REDAKTOWANE] z [REDAKTOWANE] r. oraz na stronie 7 Orzeczenia, nie może być uznana za prawidłową. Taka praktyka narusza zasadę jawności i prawo strony do czynnego udziału w postępowaniu.
20. Rozpoznanie sprawy z udziałem obu drużyn nie może zastąpić udział w rozprawie przed [REDAKTOWANE] przewodniczącego [REDAKTOWANE] S.A., a zatem przewodniczącego organu, który rozpoznawał sprawę przeciwko obu klubom w pierwszej instancji. Przedstawiony przez niego podczas rozprawy przed [REDAKTOWANE] raport wyjaśniający sposób rozpoznania sprawy przez organ pierwszej instancji, nie może być traktowany jako zeznanie świadka, ani jakikolwiek inny dowód w tej sprawie. Organ pierwszej instancji ma możliwość i obowiązek podania w całości motywów rozstrzygnięcia w uzasadnieniu swojego orzeczenia.
21. Zarzuty proceduralne podniesione przez Skarżącego okazały się zatem zasadne. Jednakże zarzuty te, choć zasadne, nie dostarczyły podstaw do ustalenia odmiennego stanu faktycznego od tego, który został ustalony przez [REDAKTOWANE] w Orzeczeniu. Skarżący ostatecznie nie wnosił o uchylenie Orzeczenia, wobec czego Zespół Orzekający nie oceniał stwierdzonych uchybień proceduralnych w tym kontekście.
22. Należało zatem ustalić, czy [REDAKTOWANE] dokonał prawidłowej oceny zebranego materiału i właściwie zastosował postanowienia Uchwały, a zwłaszcza czy Orzeczenie nie zostało wydane z rażącym naruszeniem Uchwały.
23. Z treści orzeczeń organów dyscyplinarnych obu instancji oraz odwołań od nich wniesionych przez [REDAKTOWANE] wynika, iż nie było sporne, że do oceny skutków przerwania przez sędziego przed upływem regulaminowego czasu gry meczu pomiędzy [REDAKTOWANE] a [REDAKTOWANE] mają zastosowanie postanowienia § 7 Uchwały. Postanowienia te określają między innymi w jakich okolicznościach przerwane i niedokończone spotkanie powinno zostać dokończony w innym terminie, a w jakich sytuacjach zawody powinny zostać zweryfikowane jako

walkower. Postanowienia te przewidują również, iż w pewnych sytuacjach obie drużyny zostaną ukarane walkowerem (§ 7.II.8 Uchwały), a także, iż w uzasadnionych przypadkach możliwe jest odstąpienie od zweryfikowania zawodów jako przegranych 0:3 na niekorzyść drużyny gospodarza (§ 7.II.12 Uchwały).

24. Skarżący powoływał się na przytoczone postanowienia Uchwały (§ 7.II.8 i § 7.II.12), a także na § 7.II.17 Uchwały podnosząc, iż to działania kibiców [REDACTED] doprowadziły do przerwania meczu.
25. Nietrafny jest zarzut niezastosowania § 7 ust. 1 Uchwały. Przyczyną przerwania meczu było zachowanie kibiców klubu [REDACTED] – wtargnięcie ich na murawę. Nie jest to zatem przyczyna niezależna od organizatora zawodów, obu klubów, ich piłkarzy oraz kibiców. Zebrany materiał wskazuje, że to z tej właśnie przyczyny mecz został przerwany i niedokończony. Interwencja Policji była konsekwencją wtargnięcia kibiców na murawę stadionu, nie można zatem uznać, że była ona niezależną od organizatora zawodów, obu klubów, ich piłkarzy oraz kibiców przyczyną niedokończenia meczu, a nadto, że zdarzenie to – niedokończenie meczu - należy oceniać w oderwaniu od faktu wtargnięcia kibiców na murawę. Ponadto w zebranych materiale brak jest podstaw do sformułowania tezy o nieprawidłowości działania Policji i to o takim charakterze, który pozwalałby na stwierdzenie, że to właśnie działania Policji stanowiły przyczynę niedokończenia meczu.
26. Niewadliwie ustalony przez [REDACTED] stan faktyczny w tym zakresie uzasadniał zastosowanie postanowienia § 7.II. ust. 6 pkt 17 Uchwały, tj. zweryfikowania meczu jako przegranego 0:3 na niekorzyść drużyny gospodarza.
27. Brak jest również podstaw faktycznych do sformułowania uzasadnionego zarzutu niezastosowania § 7.II. ust. 8 Uchwały, tj. ukarania obu drużyn walkowerem, a także niezastosowania § 7.II. ust. 12 Uchwały, tj. odstąpienia od zweryfikowania meczu jako przegranego 0:3 na niekorzyść drużyny gospodarza. Bezsporne było w tej sprawie, że również kibice drużyny gości nie zachowywali się właściwie, jednakże to właśnie kibice drużyny gospodarza podjęli działania kwalifikowane wprost przez postanowienia Uchwały jako podstawa przerwania meczu i ukarania drużyny walkowerem. Skarżący nie wskazał na czym polegały szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od zweryfikowania meczu na niekorzyść gospodarza. Okoliczności takie nie wynikają również z zebranego materiału.

[REDACTED]
Tomasz Kopoczyński

[REDACTED]
Maciej Łaszczuk

[REDACTED]
Piotr R. Graczyk

[REDACTED] arbiter przewodniczący